

Έξη Βήματα για να γίνει Κατανοητή η Κρίση στην Αγγλική Σχολή (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Σεπτέμβριο του 2022 στην ηλεκτρονική σελίδα της [Αριστερής Πτέρυγας](#).

Περιεχόμενο

Έξη βήματα για να γίνει κατανοητή η κρίση στην Αγγλική Σχολή

του Αντώνη Αντωνίου[1]

Η εδώ και ένα χρόνο κρίση στην Αγγλική Σχολή για πολλούς λόγους απασχόλησαν τα ΜΜΕ και μερίδα της κοινής γνώμης. Είναι μεν ενδιαφέρον το γιατί τα τεκταινόμενα σ' ένα ιδιωτικό σχολείο να απασχολούν τα ΜΜΕ αλλά αυτό δεν είναι ο σκοπός του άρθρου. Επιδίωξη είναι να εξηγηθούν απλά κάποιοι λόγοι που δημιούργησαν αυτή την κατάσταση χωρίς να δίνεται η ιδιαίτερη βαρύτητα σε κάθε παράγοντα

Βήμα πρώτο: Χάθηκε η κοινότητα

Εδώ και τρία χρόνια κάνω έρευνα για την Αγγλική Σχολή στηριζόμενος σε μεγάλο αριθμό συνεντεύξεων. Επικεντρώθηκα στην περίοδο 2003-2015. Τώρα ασχολούμαι με συνεντεύξεις για την δεκαετία του 1950. Σε όλες τις συνομιλίες μου οι απόφοιτοι δεν μπορούν να κρύψουν την λύπη τους για την κατάσταση αλλά και την βαθιά τους απογοήτευση για το πως έφτασε η Σχολή σ' αυτό το σημείο. Εξηγώ, ιδιαίτερα στους πιο παλιούς ότι η Αγγλική Σχολή (ΑΣ) του 2022 δεν είναι το ίδιο σχολείο με την ΑΣ της δεκαετίας 1950 ή 1960. Στην πραγματικότητα μόνο τρία κοινά χαρακτηριστικά υπάρχουν: Το όνομα, κάποιες εγκαταστάσεις και ο θυρεός με το λιοντάρι.

Στην ΑΣ του 1950 υπήρχε μια δεμένη κοινότητα που οι βάση της ήταν τα οικοτροφεία και η ραχοκοκαλιά της οι εκπαιδευτικοί. Οι μαθητές στηρίζονταν στους εκπαιδευτικούς για την απόκτηση των ακαδημαϊκών προσόντων που του εξασφάλιζαν πρόσβαση στην δημόσια υπηρεσία και αργότερα στις υποτροφίες και στα Βρετανικά πανεπιστήμια. Ιδιαίτερα οι εκπαιδευτικοί που διέμεναν στα οικοτροφεία ήταν κάτι πολύ περισσότερο από δάσκαλοι για τους μαθητές: κάτι σαν δεύτεροι γονείς και φίλοι. Με πλούσια εμπλοκή στις απογευματινές δραστηριότητες του σχολείου.

Ο Διευθυντής γνώριζε όλους τους μαθητές και ήταν πολύ συνδεδεμένος με το προσωπικό. Μόνο κάποιος να διαβάσει τα απομνημονεύματα του Διευθυντή Paul Griffin[2] (1956-1960) μπορεί να αντιληφθεί με πόση τρυφερότητα μιλούσε για το προσωπικό. Τα ίδια ειπώθηκαν σε συνεντεύξεις για τον David Humphreys (1968-1988). Σήμερα η αποξένωση των εκπαιδευτικών ίσως να άγγιξε τον πάτο.

Βήμα δεύτερο: Τα νέα συμβόλαια των εκπαιδευτικών.

Το 2014 άρχισαν διαβουλεύσεις για τα συμβόλαια των νεοπροσληφθέντων εκπαιδευτικών. Αυτό δίχασε την ηγεσία της Συντεχνίας (ESSA) διότι αυτά τα συμβόλαια αποτελούσαν ένα ξεζούμισμα των νέων εκπαιδευτικών. Τότε το ΔΣ έστειλε απειλητική επιστολή σε εκπαιδευτικό/συνδικαλιστή που είχε έντονες ενστάσεις και άρχισε στα μουλωχτά διαπραγματεύσεις με κάποια μέλη της τότε ηγεσίας της Συντεχνίας. Κατέληξαν σε συμφωνία το 2015 η οποία δεν πέρασε από καμιά Γενική Συνέλευση αλλά επιβλήθηκε. Το αποκορύφωμα ήταν όταν έπρεπε να υπογράψουν τα νέα συμβόλαια οι νεοπροσληφθέντες: Αυτό τον ρόλο δεν τον ανέλαβαν οι εργοδότες αλλά συγκεκριμένο μέλος της ηγεσίας της Συντεχνίας που καλούσε στο γραφείο του τους/τις νεοπροσληφθέντες που υποχρεώνονταν να υπογράψουν. Η πλειοψηφία του παλιού προσωπικού σιωπηρά αποδέχτηκε την νέα πραγματικότητα και δεν έδειξαν την απαιτούμενη αλληλεγγύη. Όμως μ' αυτόν τον τρόπο υπέσκαπταν τον ίδιο τους τον εαυτό και διάνοιγαν, όπως αποδεικνύεται σήμερα, επικίνδυνα μονοπάτια. Η περιβόητη λίστα των 13 προς απόλυση, για την οποία γίνεται έντονος λόγος τους τελευταίους μήνες, περιλαμβάνει μόνο μέλη του Προσωπικού με παλιά συμβόλαια. Οι τρεις είναι οι συνδικαλίστριες. Σε άλλα 3 άτομα έδωσαν πρόωρη αφυπηρέτηση. Μένουν άλλοι 7 (προς το παρόν) στη σειρά.

Βήμα τρίτο: Οι διαδικασίες που υπάρχουν στην ΑΣ για Πειθαρχικές ή άλλες έρευνες είναι ομιχλώδεις.

Όπως φάνηκε με την υπόθεση των 3 συνδικαλιστριών κανένας δεν γνωρίζει ακριβώς τις κατηγορίες, την διαδικασία που θα ακολουθηθεί, το κατηγορητήριο, το μαρτυρικό υλικό, όπως και τις προβλεπόμενες ποινές. Σε μεγάλο βαθμό είναι αυθαίρετες και ad hoc και δίνουν στους εργοδότες την ευχέρεια να πάρουν όποια απόφαση επιθυμούν.

Αυτές όμως οι ομιχλώδεις διαδικασίες δεν είναι η πρώτη φορά που χρησιμοποιήθηκαν. Ουσιαστικά η πρώτη φορά ήταν εναντίο του Υποδιευθυντή Αντώνη Αντωνίου (του υποφαινόμενου). Άρχισε μια έρευνα τον Φεβράρη 2014 και πάρθηκε η πρώτη απόφαση αρχές Αυγούστου 2015 (δηλαδή μετά από 17 μήνες) για απόλυση που μετατράπηκε στις 26 Αυγούστου 2015, μετά από παρέμβαση του Προεδρικού, σε καθαίρεση. Η τότε ηγεσία της Συντεχνίας υποστήριξε ότι οι διαδικασίες ήταν σωστές. Μια μερίδα εκπαιδευτικών υποστήριξε την τότε ηγεσία της Συντεχνίας ενώ η πλειοψηφία των εκπαιδευτικών κάθισε τον φράκτη και παρακολουθούσε την έκβαση. Αυτό φυσιολογικά ήταν καταστροφικό για το τι ακολούθησε διότι μετά την «νομιμοποίηση» αυτής της διαδικασίας αρκετοί άλλοι εκπαιδευτικοί απολύθηκαν με τον ίδιο τρόπο. Αποφάσισαν να αντιδράσουν με 7 χρόνια καθυστέρηση όταν το δίκτυ άρπαξε και τις τρεις συνδικαλίστριες.

Βήμα Τέταρτο: Σχολή ιδιωτικού δικαίου

Το 2007 το Ανώτατο Δικαστήριο, στην διαδικασία εκδίκαση προσφυγής σχετικά με απόφαση για προαγωγή, αποφάνθηκε ότι η Σχολή είναι ιδιωτικού δικαίου. Πολλά γράφτηκαν και ειπώθηκαν γύρω από την απόφαση. Το 2007 το ΔΣ διαβεβαίωνε ότι τίποτα δεν πρόκειται να αλλάξει. Όμως σταδιακά επηρέασε τις προσλήψεις, προαγωγές και απολύσεις εκπαιδευτικών αφού μειωνόταν σημαντικά η λογοδοσία της Διεύθυνσης. Μετά το 2015 είχαμε μια σειρά αυθαίρετων απολύσεων ακόμα και μονομερή κατάργηση/δημιουργία οργανικών θέσεων πχ διαφημιζονταν 2 θέσεις Υποδιευθυντών και προάγονταν 3. Αλλάζει έτσι πλήρως η οργανική σύνθεση της Διευθυντικής Ομάδας με απόφαση του Διευθυντή. Μέσα σε μια νύχτα καθαιρούνταν Υπεύθυνοι Τμημάτων. Καταργείται η συμφωνία του 2000 για συλλογική διοίκηση. Σ' όλα αυτά δεν αντέδρασαν η τότε ηγεσία της Συντεχνία και οι εκπαιδευτικοί. Παρακολουθούσαν με απορία και φόβο. Όταν ήρθε η χιονοστιβάδα τα τελευταία 2 χρόνια φάνηκε ότι ήταν αργά να μπει φραγμός στις αυθαιρεσίες.

Όμως η απόφαση του Ανωτάτου δεν επηρέασε την χρηματοδότηση της Σχολής. Στην Βουλή

αναφέρθηκε στις 24 Αυγούστου ότι μόνο για επιδιορθώσεις τα τελευταία 20 χρόνια διατέθηκε ένα κονδύλι €2.1 εκατομμυρίων. Θυμούμαστε πολύ καλά που θα κατάρρεε η στέγη του κτιρίου Lloyds χωρίς την κρατική βοήθεια. Θυμούμαστε ακόμη το 2010 την Αίθουσα εκδηλώσεων να παραμένει για μήνες κλειστή περιμένοντας το κρατικό κονδύλι. Συνολικά πέραν των €15 εκ λεφτά των φορολογουμένων διατέθηκαν με διάφορες μορφές σε Σχολή ιδιωτικού δικαίου.

Βήμα πέμπτο: Έλεγχος της Σχολής

Η ΑΣ μέχρι το 1960 ήταν κάτω από τον πλήρη έλεγχο των Βρετανών αποικιοκρατών που παρείχαν Βρετανική παιδεία και «Αγγλική ατμόσφαιρα». Μετά το 1960, η θέση του Διευθυντή ενδυναμώθηκε σημαντικά τουλάχιστο μέχρι τις αρχές του 1990. Μετά το 1993 δύο ομάδες προσπάθησαν να αποκτήσουν μεγαλύτερη επιρροή: Πρώτο εθνικιστές με την βοήθεια του Υπουργείου Παιδείας και της τότε Υπουργού Κλαίρης Αγγελίδου. Και δεύτερο κάποιες ομάδες γονιών. Αυτή η προσπάθεια εντάθηκε μετά το 2003 που επανήλθαν οι Τουρκοκύπριοι με πρώτιστο στόχο να αποτρέψουν οποιεσδήποτε μεταρρυθμίσεις προς μια πολυπολιτισμική κατεύθυνση. Αυτή η προσπάθεια για έλεγχο της Σχολής επιτεύχθηκε μετά την εκλογή Αναστασιάδη και τον διορισμό νέου ΔΣ το 2013. Παρ' όλο που αυτές οι ομάδες ήταν ανομοιογενείς (γι' αυτό και δεν υπήρχε κανένας ακαδημαϊκός στόχος) εν τούτοις για σκοπούς ελέγχου φάνηκε το 2013 να έχουν τρεις τουλάχιστον επιδιώξεις: Πρώτο την απομάκρυνση του Διευθυντή Graham Gamble κάτι που πέτυχαν εύκολα με την μη ανανέωση του Συμβολαίου του. Δεύτερο ο έλεγχος της Διευθυντικής Ομάδας κάτι που μερικώς επιτεύχθηκε με την καθαίρεση του Υποδιευθυντή Αντωνίου. Τρίτο ο έλεγχος του προσωπικού. Προσωρινά αυτό επιτεύχθηκε εξασφαλίζοντας πολύ στενή συνεργασία με μέλη της τότε ηγεσίας της Συντεχνίας. Όπως αναφέρθηκε πιο πάνω αυτή η στενή σχέση εξασφάλισε την καθιέρωση των νέων συμβολαίων και βοήθησε να ξεφορτωθούν τον Υποδιευθυντή. Επίσης χωρίς αυτούς τους Συντεχνιακούς ήταν αμφίβολο αν θα εξασφάλιζαν τις μεγάλες περικοπές μισθών την περίοδο 2013-2017. Όταν λοιπόν έφυγαν τα «φιλαράκια» του ΔΣ και μπήκαν άλλοι στην ηγεσία της Συντεχνίας, άνθρωποι καθαροί σαν την Μυρτώ Χασαποπούλου, τότε επέλεξαν να τους ξεφορτωθούν και αυτούς.

Βήμα έκτο: Ιδιαίτερα μαθήματα

Την δεκαετία του 1990 μια μικρή μερίδα μαθητών κατέφευγε στα ιδιαίτερα μαθήματα. Λόγω της περιορισμένης έκτασης του προβλήματος δεν απασχόλησε ιδιαίτερα την Σχολή. Αυτό που η Σχολή ήταν πολύ ευαίσθητη και αυστηρή ήταν όταν γίνονταν ιδιαίτερα σε μαθητές της Σχολής από εκπαιδευτικούς της Σχολής.

Αυτά όλα άλλαξαν άρδην την επόμενη δεκαετία του 2000. Από την μια ήταν η αυξημένη ικανότητα πάρα πολλών γονιών να καταφεύγουν τα παιδιά τους σε ιδιαίτερα. Από την άλλη παρατηρήθηκε το εξής ιδιαίτερα μετά το 2003. Μια μικρή ομάδα εκπαιδευτικών άρχισε να κάνει ιδιαίτερα σε μαθητές/τριες της Σχολής. Κάποιοι μαθητές/τριες ήταν παιδιά μελών του ΔΣ ή παραγόντων του Συνδέσμου Γονέων. Στην έρευνα μου λοιπόν βρήκα ότι άρχισε ένα αλισβερίσι μεταξύ γονιών και εκπαιδευτικών. Οι τελευταίοι έδιναν πληροφορίες για το τι γινόταν στην Σχολή (με τους Τουρκοκύπριους και τους εκπαιδευτικούς που ζητούσαν μεταρρυθμίσεις) και οι γονείς πρόσφεραν κάλυψη σ' αυτή την παρανομία. Σταδιακά ο αριθμός των εκπαιδευτικών μεγάλωσε τόσο πολύ που κάποιοι εκπαιδευτικοί έφυγαν από την Σχολή και δημιούργησαν δικά τους φροντιστήρια.

Αυτή την στιγμή το θέμα ιδιαιτέρων είναι εκτός ελέγχου. Όλοι οι μαθητές μεγάλων τάξεων κάνουν ιδιαίτερα σε όλα τα μαθήματα. Τέτοια είναι η έκταση των ιδιαιτέρων που έγκυρες πληροφορίες επιμένουν ότι με την όξυνση της κρίσης αρχές του καλοκαιριού 2022, ο Διευθυντής προσκάλεσε κάποιους μεγάλους ιδιοκτήτες φροντιστηρίων και βολιδοσκόπησε κατά πόσο τα μεγάλα φροντιστήρια μπορούν να καλύψουν το κενό που θα δημιουργηθεί αν τον Σεπτέμβρη η Συντεχνία προχωρήσει σε απεργίες. Φαίνεται ότι ακόμα να φτάσει η Σχολή τον πάτο. Όμως για να εξηγηθεί η

κρίση, φαίνεται ότι οι εκπαιδευτικοί στα μάτια των γονιών και του ΔΣ είναι αναλώσιμοι. Τώρα είναι η ευκαιρία να ξεφορτωθούν την Συντεχνία και να μειωθούν τα κόστη.

Η εξήγηση της κρίσης δεν μπορεί να είναι μονοδιάστατη. Είναι κράμα όλων των πιο πάνω παραγόντων όπου υπάρχει αλληλοεπίδραση.

Τα πράγματα δεν μπορούν να παραμείνουν έτσι. Υπάρχει απαξίωση για την ιστορία και τον χαρακτήρα της Σχολής από όλες τις πλευρές. Όλα τα πιο πάνω κακώς έχοντα που ανάφερα, αλλά και άλλα που λόγω χώρου δεν ανάφερα, χρειάζονται λύσεις. Το ανησυχητικό είναι ότι κανένας δεν ενδιαφέρετε ούτε συζητά για πιο ριζικές λύσεις. Ενώ βραχυπρόθεσμα η επαναπρόσληψη των τριών συνδικαλιστριών είναι ένα απόλυτα δίκαιο αίτημα το σίγουρο είναι ότι η σημερινή κατάσταση είναι μη βιώσιμη.

Αντώνης Αντωνίου

4 Σεπτεμβρίου 2022

[1] Απόφοιτος, πρώην εκπαιδευτικός και Υποδιευθυντής της Αγγλικής Σχολής

[2] Paul Griffin A noisy Isle

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Αριστερή Πτέρυγα \(Ομάδα\)](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Δεκαετία 2020-2029](#), [2022](#), [Λευκωσία \(νότια\)](#), [Εργασιακά](#)

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:aristeripteriga:englishschool_crisis&rev=1665664790

Last update: 2025/04/20 19:41

